

Social- og Indenrigsudvalget

Randers 16/11 2020

Økonomi i anbringelsessager

Som bekendt er ens økonomiske muligheder overensstemmende med ens sociale mobilitet. Dette har VIVE udfærdiget en udmærket rapport om, jf. https://pure.vive.dk/ws/files/350525/5_2_.pdf. Samme ses også som konsekvens af tidligere beskæftigelsesminister, Mette Frederiksens (S) fattigdomsydelser, der har gjort at nu hver 10. langtidsledige har et anbragt barn: <https://www.kristeligt-dagblad.dk/danmark/hvert-tiende-barn-af-langtidsledige-fjernes-fra-foraeldrene> At det er overklassens undertrykkelse af underklassen der får børn anbragt ud fra for udhulede offentlige ydelser og andre undertrykkende strukturer, som ikke er til at leve anstændigt for, er forkasteligt og børnefjendtligt. Det bør være et fokus i Finansloven 2021, at den selvudråbte Børneminister er årsag til at børn i fattige familier bliver adskilt fra deres familie. Vi har nogle konkrete forslag til at bedre familier med anbragte børns sociale mobilitet mens barnet er anbragt. Dette er Danmark forpligtet til at foranstalte mens barnet er anbragt, jf. Menneskerettighedsdomstolens artikel 8, hvilket Servicelovens § 52a også angiver, men efterlevelsen er ikke sikret ved lov.

Boligsikring

Når et barn bliver anbragt fratages eventuel boligsikring til forældremyndighedsindehaverne. Dette betyder, at forældre ofte er nødsaget til at flytte fra den bolig de bor i, da den væsentlige nedsættelse i boligsikringen betyder, at forældrene ikke kan betale den dyre husleje med børneværelser til deres børn. Derfor er forældre ofte nødt til at flytte i mindre bolig, hvor de kan betale huslejen, men nu ikke længere har mulighed for at tage deres børn hjem, have samvær i hjemmet eller kunne skabe tryghed for barnet i at kunne vende hjem. Dette er yderst u hensigtsmæssigt for det anbragte barn der i høj grad har brug for at føle sig ønsket af sine forældre og føle tryghed i at have sit værelse ved sine forældre på trods af anbringelsen. Det anbragte barn har brug for at føle sig værdsat og elsket, hvilket for børn kan være meget konkret i at forældrene stadig har deres værelse, deres legeting og kan vise barnet, at det er ønsket og dermed elsket og værdsat. Ved fratagelsen af boligsikringen skabes en usikker situation for barnet, som ikke længere er sikker i at kunne vende tilbage til sine forældre og bo, da de er flyttet i bolig uden plads til barnet.

For forældrene er flytning en kæmpe belastning oveni den følelsesmæssige belastning det er at få anbragt et barn udenfor hjemmet. Denne følelsesmæssige belastning gør ofte, at forældrene må sygemeldes og ender på kontanthjælp, hvor de er nødt til at skralde for at kunne få mad. Den pressede økonomiske situation påvirker forældrene negativt og begrænser forældrenes sociale mobilitet.

Børne- Ungeydelsen

Når et barn anbringes fratages alle børneydelser fra forældrene. Dette betyder, at forældrene ikke kan tilbyde barnet oplevelser, ikke kan tilbyde barnet legeting på samvær og derved ikke har mulighed for materielt at skabe gode samvær med barnet. Selvom barnet ikke bor ved forældrene er

legeting til barnets udvikling afgørende for at barnet kan føle sig værdsat og set samt forstået af sine forældre. Børn er konkrete i deres forståelse og har på samvær behov for at få ting med sig fra forældrene som 'bevis' for forældrenes kærlighed til barnet. Samtidig er forældrene nødt til at have legeting hos sig til samvær. Disse behov hos barnet kræver midler til at kunne give barnet. Ved samvær har forældre også behov for at forkæle deres børn, hvilket er vanskeligt ved manglende midler hertil. Ved højtider er det ydmygende for forældrene er blive målt med plejerne eller bostedet, som får 600 kr. Til at sørge for gave til barnet.

For forældre føles det afmægtigt ikke at kunne tilbyde sine børn normale vilkår i relationen, både i hverdagen, men også ved højtider. Relationen mellem barn og forældre er Danmark forpligtet til at understøtte, jf. Servicelovens §§ 52a og 71. Dette modarbejdes ved fratagelsen af børne- og ungeydelsen, når et barn bliver anbragt udenfor hjemmet, og forringer væsentligt forældrenes mulighed for at give barnet følelsen af at blive set og forstået i sine behov.

Egenbetaling

Det føles retskrænkende, at få tvangsfjernet sit barn og tilmed blive trukket for at betale for den lausige indsats og offentlige omsorgssvigt som statistikker om anbragte børn med al tydelighed viser sker nedover det anbragte barn. Egenbetalingen er da også en måde at undertrykke forældre til anbragte børn, da selv forældre på kontanthjælp og med beskeden indkomst bliver trukket, jf. det fortrolige bilag vi har fremsendt med dette skriv og mediernes dækning af kommunernes metoder til at give forældre urimelige økonomisk byrder: https://nordjyske.dk/nyheder/nordjylland/kommunen-tog-deres-tre-boern-nu-skal-het-og-thi-betale-kaemperegning-for-anbringelsen-det-har-vi-slet-ikke-raad-til/bbc13970-7462-433f-b870-451b87aaf45a?aid=1452602831&utm_campaign=11.16.20_NORDJYSKE_Medier_Morgen&utm_medium=Nyhedsbrev&utm_content=Kommunen_tog_deres_tre_boern._Nu_skal_Het_og_Thi_betale_kaemperegning_for_anbringelsen%3A_-_Det_har_vi_slet_ikke_rad_til&utm_source=1452602831&fbclid=IwAR3yANdEVFdKgSz_IT-2sLijZkzghcIdW_FVuC4fSYmGRMDJJyUd2htff_c . Vi kan ikke forstå, at Social- og

Indenrigsminister, Astrig Krag vil være dette bekendt. Dette virker chikanøst og er at sparke på mennesker der ligger ned.

Udbetaling af supplerende udgifter grundet anbringelsen

Der er mange forskellige udgifter forbundet med en anbringelse, herunder transport, madpenge ved forlænget samvær og øvrige udgifter, som kommuner bevilger, men ikke udbetaler til borgeren. Det er et problem for borgeren, da denne ikke kan gøre noget, da Ankestyrelsen ikke kan gå ind, når det er bevilget, og borgeren er magtesløs overfor borgmesteren i kommunen, der mildest talt er ubrugelig for borgeren, som jo er modstanderen for politikerne. Da alt for mange sager har efterslæb af uoverskuelige skyldne beløb, som de skiftende socialrådgivere ikke får udbetalt fordi opgaven har vokset sig for stor, finder vi at det ikke er den enkelte stressede socialrådgiver som skal sidde med dette. Vi foreslår derfor, at disse støtte-udbetalinger i forbindelse med anbringelsen sker igennem Udbetaling Danmark. Dette vil sikre det anbragte barn kontinuitet og stabilitet i anbringelsen, da forældres udhulede økonomi kan være afgørende for om forældrene KAN møde til samvær.

Sammenfattende

Vi anser de nuværende regler med fratagelse af ydelser, egenbetaling og manglende udbetaling som børnefjendtlige og forælderfremmedgørende, hvilket skader det anbragte barn. Vi anmoder derfor Social- og Indenrigsminister, Astrid Krag (S) om at ændre disse regler for at værne om barnets selvforståelse i sin familie. Forældre er afgørende for barnets identitet og selvforståelse.

Boligsikring til oppebæring af barnets hjem bør ikke ændres ved anbringelse af barnet, da anbringelse er en midlertidig foranstaltning, som forvaltninger er forpligtet til proaktivt at

determinere så hurtigt det er muligt jf. Menneskerettighedskonventionens artikel 8. Ligeledes forringes forældre til anbragte børns økonomiske situation familiens mulighed for at skabe gode kærlige samvær. Derfor anmoder vi Social- og Indenrigsministeren, Astrid Krag (S) om at ændre reglerne, så forældre til anbragte børn fortsat modtager børne- og ungeydelse og ikke pålægges egenbetaling samt får sikret udbetalt støtte hertil. Dette er i barnets tarv og understøtter det anbragte barns trivsel, som afhænger af den nære relation til forældrene.

Venlig hilsen

Kristina Kiettelmann Jensen

Formand for Foreningen Klip – Forældre til anbragte børn

